

Dansk Akvakultur

Erhvervsudvalget
Folketinget, Christiansborg
1240 København K

Erhvervsudvalget (2. samling)
ERU alm. del - Bilag 74
Offentligt

Silkeborg den 6. april 2005

Til udvalgets medlemmer og stedfortrædere;

Den 22. februar sendte Økonomi- og Erhvervsministeriet et grundnotat til Erhvervsudvalget om laksesagen mellem Norge og EU.

Baggrunden er EU Kommissionens beslutning om at indføre beskyttelsesforanstaltninger mod import af opdrættet laks fra Norge.

Det fremgår af notatet, at det ikke er i dansk interesse, at der gennemføres en regulering af laksemarkedet der reducerer den danske forarbejdningsindustri muligheder for at få den nødvendige tilførsel af råvare fra Norge til verdensmarkedspris.

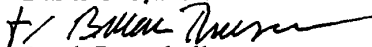
Notatet gennemgår de samfundsmæssige konsekvenser af beslutningen. Det er ærgerligt og bekymrende, at notatet ikke nævner den danske opdrætssektor med ét eneste ord. Læseren får således det indtryk, at sagen alene omhandler et ”mindre antal Skotske og Irske lakseproducenter.”

Det er naturligvis ikke tilfældet. Sagen har stor betydning for den samlede europæiske opdrætssektor, og vi ønsker hermed at erindre Erhvervsudvalget om, at der også findes en stærk og levedygtig dansk opdrætsbranche.

Vi har tidligere rettet henvendelse til Økonomi- og Erhvervsministeren, og vi vedlægger til orientering en kopi af vores brev, hvori vi redegør for vores holdninger i sagen.

Med venlig hilsen

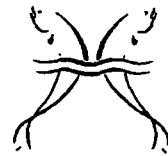
Dansk Akvakultur

Jacob Bregnballe

Bilag

Dansk Akvakultur

Økonomi- og Erhvervsministeriet
Økonomi- og Erhvervsminister Bendt Bendtsen
Slotsholmsgade 10 - 12
1216 København K

Silkeborg den 28. februar 2005

Kære Bendt Bendtsen;

Vi mener det er helt forkert, at du og den danske regering anker EU kommissionens safeguards mod import af opdrætslaks fra Norge. Den europæiske forædlingsindustri, og i særdeleshed den danske, påstår, at det vil koste mange jobs i procesindustrien. Det har vi svært ved at se, og vi har endnu ikke set redelig dokumentation herfor.

Derimod er det et faktum, at EU i lighed med Norge har en aktiv fiskeopdrætssektor, og at EU har til hensigt at udvikle denne yderligere. Hensynet hertil må og skal indgå i den samlede vurdering. Forholdet er jo det, at der har været en stor stigning i importen af laks fra Norge, og at priserne som følge heraf er faldet voldsomt. Med store tab til følge for både norsk og europæisk opdræt. Det er naturligvis en uholdbar situation.

Det hævdes, at Norge har lavere produktionsomkostninger end EU-opdrætterne, men det har EU Kommissionen ikke fundet beviser for. Den norske opdrætssektor er nemlig tyngt af en voldsom gældssætning i forhold til deres omsætning. I sin undersøgelse konkluderer EU-kommissionen således, at den voldsomme stigning i importen fra Norge til lave priser forvolder væsentlig skade på de europæiske opdrættere.

Som én af verdens største aktører indenfor opdræt af laks har Norge et særligt ansvar for at sikre, at produktionen er afbalanceret i forhold til efterspørgslen. EU har på sin side en pligt til at beskytte deres sektorer mod sådanne markedsforstyrrelser.

Den norske lakseindustri periodevis dumping ind i EU har voldt stor økonomisk skade for de danske fiskeopdrættere, og hvis den danske erhvervsminister unuanceret støtter norsk opdrætsindustri, så skader han direkte det danske opdrætserhverv. Vi vil gerne have konkurrence, men det skal være på markedsvilkår, uden statsstøtte og dumping.

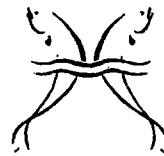
Sagen er i øvrigt omgærdet af en række myter. Vi vedlægger vores kommentarer til de væsentligste.

Med venlig hilsen

Dansk Akvakultur

Jacob Bregnballe

Kopi: Fødevarerminister Hans C. Schmidt

Dansk Akvakulturs bemærkninger til myter i safeguards sagen

Dansk Akvakultur

Debatten omkring safeguards på laks fra ikke EU-lande er præget af meget ensidige synspunkter fra forædlingsindustrien omkring farerne ved safeguards. Det fremføres i Børsen den 18. februar, at indførslen af mindstepriser er den direkte årsag til at Vestlax og A-Fish i Skagen har måttet, eller ser det nødvendigt, hver især at afskedige 100 medarbejdere. Tab af arbejdspladser er et prekært politisk tema, men det er vigtigt at se nøgternt på sagens rette sammenhænge samt at vurdere konsekvenserne ved at lade den norske opdrætsindustri fortsætte en fuldstændig ukontrolleret produktion af laks – en industri, som modsat vor egen og anden akvakultur i EU, er både direkte og indirekte statsstøttet (Herunder 2 af de 5 største, Pan Fish, som kun overlevede med Den Norske Banks velsignelse, samt Cermaq, som stadig er statsejet).

De nyligt indførte mindstepriser har de sidste mange måneder befundet sig - og befinder sig stadig - **under** gældende markedspriser, hvorfor påstandene om tab af arbejdspladser er fuldstændig irrelevante og ingen årsagssammenhæng har med indførslen af mindstepriserne. Vestlax havde tab på 78 mio. kr. i 2004 - **uden** mindstepriser!. Dansk forædlingsindustri har ligeledes fremført, at den ferske norske laks vil føres til lande uden for EU, i første omgang Rumænien, men det er geografisk helt utopisk, da alene transporten til Rumænien og tilbage til røgerierne i Frankrig eller Tyskland vil vare en hel uge. Det er derimod mere realistisk, at de nye EU-lande som Polen og Baltikum i kraft af lavere lønomkostninger overtager en stadig større del af forædlingen i de arbejdstunge industrier som fx røgvareindustrien. Det er dog allerede en realitet, uanset hvad vi gør med safeguards.

Det er fremført, at safeguards vil koste virksomheder og forbruger op mod 500 millioner kroner. Vi kender ikke forudsætningerne, men de må bero på, at priserne konstant er under mindsteprisen og at importen overstiger kvoten. Med markedsprisen over mindsteprisen, som har været situationen de seneste måneder, koster det ikke forbrugerne ekstra penge. Samtidig vil de indførte kvoter ikke have nogen praktisk betydning, da de er bekvemt høje i forhold til den øjeblikkelige import og også har en stor årlig stigningstakt. Vi stiller os derfor stærkt kritiske overfor beregningerne.

Dansk opdræt har som direkte konsekvens af mange års ukontrolleret vækst i norsk opdrætsindustri ligget underdrejet uden muligheder for at skabe tilstrækkelig økonomi til at udvikle sig i henhold til målsætningerne fra EU om større fokus på udvikling af et stærkt akvakulturerhverv i EU. Vi er som branche klar til at satse og investere i en miljømæssig bæredygtig og effektiv produktion, men vi MÅ også have de rette konkurrencemæssige forhold til at udvikle denne. Det får vi kun, hvis specielt Norge lærer at balancere udbud og efterspørgsel på almindelige markedsvilkår

Sidst, men ikke mindst, vil vi dog efter en lang periode fra 1999-2003 med mindstepriser advare mod at tro, at disse alene skaber balance i markedet. Laksen fandt i perioden sin vej alligevel til priser langt under mindstepriserne, så mindstepriser uden krav til Norge om balance i produktionen er meningsløs. Derfor er importkvoter et nødvendigt supplement til mindstepriserne, da disse i højere grad signalerer til Norge, at statsstøttet dumping ikke tolereres i EU.

Silkeborg den 28. februar 2005